

LA CONXORXA MEDIÀTICA

LA TRAMA SEGONS ANSON

ELS CONXORXATS

LES VÍCTIMES

Front financer

Objectiu: Indult i relleu a la Moncloa



Mario Conde



Juan Alberto Perote

•..... CESID•

Penedits dels GAL

Objectiu: Indult



José Amedo



Ricardo García Damborenea



Julián Sancristóbal

Front polític

Objectiu: Relleu a la Moncloa

•..... PP•

•..... Izquierda Unida (PCE)•



Francisco Álvarez Cascos



Julio Anguita



Antonio Romero

FRONT MEDIÀTIC

- El Mundo
- ABC
- Diario 16
- COPE
- AEPI



José L. Gutiérrez



Manuel Martín Ferrand



Pedro J. Ramírez



Antonio Herrero



Luis María Anson



Pablo Sebastián



Antonio García Trevijano

•..... Ideòleg•

FRONT JUDICIAL



Javier Gómez de Liaño



Baltasar Garzón

El rei



Felipe González



José Barrionuevo



Enrique Rodríguez Galindo



Rafael Vera



AVUI

S De la 'X' a la 'ñ'

L'acadèmica 'ñ' de Luis María Anson persegueix els sectors mediàtics que més van burxar en la 'X' dels GAL

David González
BARCELONA

S i José Zorrilla li hagués dedicat un drama a Luis María Anson, hauria triat *Traidor, inconfeso y mártir*. Això sí, amb una sensible variació en el títol. Perquè, a diferència del personatge de l'obra, l'exdirector d'Abc, traïdor per a uns i màrtir per a d'altres, sí que ha confessat: "Calia acabar amb Felipe González. Aquesta era la qüestió. Al pujar el llistó de la crítica es va arribar a tal extrem que en molts moments es va fregar l'estabilitat del mateix Estat. Això és veritat. Tenia raó González quan va denunciar aquest perill... però era l'única forma de treure'l."

Mentre al Congrés li deien "Váyase, señor González", altres treballaven, a l'ombra, per assegurar-ho. Aquesta va ser la primera part de la confessió que el veterà periodista i flamant membre de la Real Academia va fer dilluns en una entrevista al setmanari *Tiempo* en la qual revelava una conxorxa —ell la qualifica d'"operació d'acoso y derribo"— per impedir que el líder del PSOE aconseguís novament el poder en les eleccions que José María Aznar va guanyar el 1996 per 300.000 vots de diferència.

"Era necessari arribar fins al límit" —"i posar en risc l'Estat per tal d'acabar amb ell", deia en la conversa original, corregida per ell abans de ser publicada—; "la cultura de la crispació va existir perquè no hi havia manera d'acabar amb González amb altres armes", es justificava Anson. I com es podia aconseguir aquest objectiu?: "...i llavors es va buscar en aquest món de les irregularitats, de la corrupció".

I qui seria el braç executor?: "Per reflexió o instint, els mitjans van reaccionar atiant algunes situacions. Aquest va ser el cas dels conflictes i el paper de la justícia." I, finalment, els noms: "Ens reuníem, generalment al meu despatx, el director d'*El Independiente*, Pablo Sebastián; José Luis Gutiérrez, de *Diario 16*; el director general d'Antena 3, Manuel Martín Ferrand; el d'Informatius d'Antena 3 Radio, Antonio Herrero; el d'*El Mundo*, Pedro J. Ramírez..."

Però no només hi havia periodistes i jutges. La nit abans que sortís l'entrevista al carrer, el PSOE urgia Anson a explicar "tota la veritat". I dilluns mateix, en

unes noves declaracions, mentre la majoria dels implicats per Anson tronaven contra ell des de la COPE acusant-lo de traïdor, de venut al felipisme, Anson ampliava l'espectre dels conspiradors: "No és una operació només periodística, ni tan sols fonamentalment periodística; és una operació naturalment del partit de l'oposició, d'altres partits polítics"; "...es va estendre a alguns medis financers..."

Sense citar-los, el PP, IU —les dues potes de la famosa *pinça* que va tenallar el PSOE en els seus últims anys— i l'exbanquer Mario Conde, un dels grans damnificats de l'era González, entraven en escena. Començaven a dibuixar-se tots els perfils. De fet, no feien més que confirmar-se. Va ser González qui, el 1994 i al fil de declaracions semblants d'Alfonso Guerra i Raimon Obiols, denunciava la conspiració. Molts el van comparar amb Franco i el seu *contubernio*.

Més tard parlaria del *sindicat del crim*, referint-se als periodistes de l'AEPI (Asociación de Escritores i

Periodistas Independientes) implicats ara per Anson. Finalment, el 10 de maig passat, el ja expresident revelava a Mèxic que Francisco Álvarez-Cascos, actual número dos del govern central, es va reunir amb Jorge Manrique, l'advocat de José Amedo —la confessió del qual davant el jutge Baltasar Garzón va reactivar el cas GAL el novembre del 1994— i Pedro J. Ramírez. La suposada existència d'una gravació d'aquesta trobada ha causat inquietud a la cúpula del govern central i el PP. L'exlíder del PSOE ha arribat a dir que José María Aznar "s'hi va prestar", a l'operació.

» » »